

Z 77809
A

MODERN SZINPAD műsorából.

Csokonai- KABARÉ

Csokonai és mások versei az egykoru zenével.

Összeállította
és stilszerű kísérettel földolgozta:

Csiky János.

Ára: Kor. 2. — netto

Debreceni Egyetem
Egyetemi és Nemzeti Könyvtár

Előadási jog fenntartva. A kiadók tulajdona minden országra nézve.
Mindenféle átirási jog fenntartásával.

BÁRD FERENCZ ÉS TESTVÉRE

Budapest

Wien,
I., Opernring 3.

IV., Kossuth Lajos-utca 4. sz.

Leipzig,
Nürnbergstraße 36.

Eberle József és Társa zeneműnyomdája Budapest.

ROZSAVÖLGYI és TÁRSA

Zeneműkereskedés
Füstkülső

Budapest, VI., Andrássy-ut 45.

P2 1/2

Csokonai-Kabaré.

Csokonai és mások versei az egykorú zenével. Összeállította és stilszerű kísérettel
földolgozta:

Csiky János.

Személyek:

Vajda Péter, Lilla, a leánya; Csokonai Vitéz Mihály.

Színhely:

Egyszerű, fehérre meszelt szoba Debrecenben. Jobbra nagy üveges ablak, a melyen át holdfény világít be a szobába. Balra kandaló, fölötte apró részekből összerakott tükör. Hátul stilszerű pamlag. A kandaló előtt varróasztal, könyvvél, kézimunkával, ernyős lámpával, melynek fénye befelé világítja a színt. Lilla, kézi munkájára hajolva, varrogat. Csokonai az ablaknál áll és kifelé tekint. Lilla apja a pamlag mellett levő karosszékekben ül, kulacsát szorongatva. Az első énekszám fele a kárpit mögött hangzik el. A Csikóbőrös kulacs című dal után Lilla apja elszunyad. Az Ellopták szívemet kezdetű virágéneket Lilla énekli. Majd a szerelmi kettősre kerül a sor. Dalolás közben Lilla fölkel s a kandaló felé kerülve Csokonai ül le a székre. A Szerelmi kettős végén Lilla apja fölébred és haragosan tekint az enyelgő párra. Csokonai boszusan fölkel. Lilla ismét visszaül helyére s könyvet vesz elő. Csokonai dalának utolsó hangja közben a kárpit lehull.

Az előadás és mindenféle átdolgozás joga fentartva.

Bárd Ferencz és testvére kiadása

Budapest.

B. F. T. 1339.

Ezen szerzemény szövegét és zenéjét nyilvánosan előadni csakis külön engedelmünk alapján szabad.
Bárd Ferencz és Testvére.

Erdőkön, mezőkön...

Balassa korából való virágének, Horváth nótáskönyve nyomán.

Borongva.

Ének.

Zongora.

Csikóbőrös kulacsom.

Csokonai verse Lavotta (?) dallamával. Horváth nótáskönyvéből.

Ének. *Tréfásan.*

Zongora. *f* *mf*

1. Drá - ga kin - csem ga - lam - bocs - kám,

Csi - kó - bő - rös ku - la - csocs - kám! Ér - ted ha - lok ér - ted é - lek

rit. 1.-4. 5.

Száz le - ány - ért sem cse - rél - lek, ku - la - csá - val.

p rit. *pp*

2.
Megvidító orcácskádát,
Csókra termett kerek szádat,
Ha a számhoz szoríthatom
Zsuzsiét nem csókolgatom.

3.
Szép a hajad, szép szála is,
Ha kis csikó hordozta is,
Nem frizér felrakta haj a',
Mint sok vén fraj' rőt vuklija.

4.
Oh csókollak, oh öllelek!
Mig moccanok, mig lehellek;
Tsted tegyék holttestemhez,
És ez írást a fejemhez:

5.
„Utas köszönj rám egy pint bort,
Itt látsz nyugodni egy jámbort,
Kedves élete párjával,
Csikóbőrös kulacsával.“

Ellopták szívemet.

Balassa korából való virágének. Horváth nótáskönyve nyomán.

Melegen.

Ének.

Zongora.

El - lop - ták szí - ve - met Jól - ér - zem, A ki el - lop -
Sze - ren - csés és ked - ves Tol - vaj vagy, De ha már el -

mf *p*

ta is Is - mé - rem, } Ti - ed va - gyok, ra - bod va - gyok,
lop - tál El - se hagyj! }

mf

Meg - kö - tö - zött fog - lyod va - gyok: É - de - sem.

rit. *p rit.* *pp* *ppp*

Szerelmi kettős.

Csokonai verse. Dallama egykoru virágének Horváth nótáskönyvéből.

Ének. Szerelmesen. **Vitéz:**

Zongora. *p* *mf*

Valld meg kér-lek ked-ves lé-lek

Még sze-retsz - é? En-gem má-sért, mig csak é-lek Meg nem vetsz - é?

Én sze-ret-lek te-ge-det, Tisz-te-lem jó szí-ve-det: Meg-vet-hetsz - é? lek.

riten. 1-4. 5.

mf *p riten.* *pp* *pp*

Lilla: Hidd el kérlek, kedves lélek!
Én szeretlek.
Téged másért mig csak élek,
Meg nem vetlek.
Százszor már nem mondtam-e?
Mégis kételkedhetsz-e?
Be nevetlek.

Vitéz: Sokszor ám a lányka szíve
Álhatatlan,
És ahoz, ki legjobb hive
Irgalmatlan.
Én is attól tartok ám,
Mert ez a kis étikám
Csíhatatlan.

Lilla: Én is hát szíved formáját
Ugy tekintsem,
Hogy más ifjagnak hibáját
Rád is hitsem?
Nem, nem bár más mit tegyen,
A mi szívünk hű legyen
Ugye kincsem?

Vitéz: Én örökre leszek hived,
Kedves lélek!

Lilla: Én is, kedves! mással szívet
Nem cserélek.

Vitéz: Én szeretlek, édesem!

Lilla: Én is téged, kedvesem!

Ketten: Mig csak élek.

A reményhez.

7

Csokonai verse, Lavotta (?) zenéjével. Horváth nótáskönyvből.

Ábrándosan.

Ének.

Zongora.

1. Föl-di - ek - kel ját - szó É - gi tü - te -
Kit te - remt ma gá - nak A bol - dog - ta -

mény, Is - ten - ség - nek lát - szó Csal - fa, vak Re - mény!
lan, S mint véd - au - gya - lá - nak Bó - kol un - ta - lan. Si - ma szád - dal mit ke - cseg - tetsz,

Mért ne - vetsz fe - lém Ké - tes ked - vet mért cse - peg - tetsz Még most is be - lém?

Csak maradj ma - gad - nak, Biz - ta - tóm va - lál, Hit - tem szép sza - vad - nak, Mé - gis meg - csa - lál.

2. Kertem nárcisokkal
Vegig ültetéd,
Csörgő patakokkal
Fáim éltetéd,
Rám ezer virággal
Szórtad a tavaszt
S égi boldogsággal
Fűszerezted azt.
Gondolatim minden reggel
Mint a fürge méh,
Repkednek a friss meleggel
Rózsáim felé.
Egy hiját esmértem
Öröminnek még:
Lilla szívét kértem,
S megadá az ég.

3. Jaj, de friss rózsáim
Elhervadtanak
Forrásim, zöld fáim
Kiszáradtanak.
Tavaszm, vigságom
Téli bura vált,
Régi jó világom
Méltatlanra szállt.
Nékem már a rét himetlen,
A mező kisült,
A zengő liget kietlen,
A nap ejre dült.
Bájló lágy trillák,
Tarka képzetek!
Kedv! Remények! Lillák!...
Isten véletek!

B.F. és T. 1339.

160/12-1967.

